

U S N E S E N Í

Okresní soud Praha - východ rozhodl samosoudcem Mgr. Filipem Bartošem ve věci žalobce [redacted] bytem [redacted] zastoupeného JUDr. Miroslavem Dubranem, advokátem se sídlem Benešovo náměstí 417/12, 415 01, Teplice, proti žalovaným 1) [redacted] bytem [redacted] [redacted] 2) [redacted], bytem [redacted] [redacted], zastoupených Mgr. Pavlem Bučinou, advokátem se sídlem T. G. Masaryka 108, 272 01, Kladno, o ochranu rušené držby,

t a k t o :

I. Žaloba o uložení společné a nerozdílné povinnosti žalovaným zdržet se jakéhokoliv vnikání na pozemky parc. č. [redacted] v k.ú. a obci [redacted], zapsané na LV č. [redacted], které jsou v držbě žalobce, a uvést pozemek parc. č. [redacted] v k.ú. a obci [redacted] zapsaného na LV č. [redacted] v předešlý stav odstraněním navezeného štěrku, se zamítá.

II. Žalobce je povinen nahradit žalovaným náklady řízení ve výši 5.400,- Kč do 3 dnů od právní moci tohoto usnesení k rukám zástupce žalovaných.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se žalobou podanou soudu dne 22.4.2016 domáhal ochrany rušené držby. Tvrdil, že je vlastníkem pozemku parc. č. [redacted] v k.ú. a obci [redacted], zapsaného v katastru nemovitostí na LV č. [redacted] (dále jen „pozemek č. [redacted]“), na kterém se nachází obslužná komunikace, a dále [redacted] parc. č. [redacted] v k.ú. a obci [redacted], zapsaného v katastru nemovitostí na LV č. [redacted] (dále jen „pozemek č. [redacted]“, který obslužnou komunikaci lemují a také odděluje pozemky žalobce od pozemků žalovaných. Žalovaní vlastní pozemek parc. č. [redacted] k.ú. a obci [redacted] (dále jen pozemek č. [redacted]), který nabyli od společnosti LENTER FINANCE s.r.o., IČ 02178974 (dále jen „LENER FINANCE s.r.o.“). Žalovaní s LENTER FINANCE s.r.o. uzavřeli smlouvu o dílo, jejímž předmětem má být stavba rodinného domu na pozemku č. [redacted] LENTER FINANCE s.r.o. začala stavbu provádět bez platného stavebního povolení, v důsledku čehož bylo u příslušného stavebního úřadu zahájeno řízení o odstranění stavby, které je v současné době přerušeno a je vedeno řízení o dodatečném povolení stavby. LENTER FINANCE s.r.o. a žalovaní využívali k příjezdu na staveniště pozemky žalovaných a žalobce nebyl při výkonu práva držby nikterak rušen. K pozemkům žalobce nemají žalovaní žádný soukromoprávní titul, který by jim umožňoval pozemky žalobce využívat. V současné době je vedeno řízení o existenci veřejně přístupné komunikace na pozemcích žalobce, které však dosud nebylo pravomocně ukončeno. Jediné pravomocné rozhodnutí ze dne 6.8.2014 upravuje omezení veřejného přístupu na pozemek č. [redacted], který se od počátku nachází ve smyslu ust. § 7 odst. 2 zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, v uzavřeném objektu a je přístupný pouze v rozsahu a způsobem, který vlastník areálu určí. Dne 15.3.2016 došlo k svémocnému rušení držby žalobce, kdy na pozemek č. [redacted] byly navezeny cihly k výstavbě nepovolených staveb, následně došlo k používání pozemků č. [redacted] pro účely vjíždění motorovými vozidly k nepovoleným stavbám. Toto rušení, jehož konkrétní rozsah vyplývá z pořízené fotodokumentace ve spojení s výňatkem z geometrického plánu, pokračuje. Dne 6.4.2016

- 81 -

došlo k dalšímu rušení, kdy na části pozemku č. [REDAKCE] došlo k jeho vyšterkování. Na pozemku č. [REDAKCE] pak parkují vozidla dělníků pracujících na nepovolených stavbách. Dne 20.4.2016 přejíždí přes část pozemku č. [REDAKCE] stavební bagr. Pozemky žalobce jsou využívány při výstavbě nepovolených staveb prováděných LENTER FINANCE s.r.o. na pozemku č. [REDAKCE] vlastnictví žalovaných, přičemž rušení žalobcova práva držby dosud trvá. Pasivní legitimaci žalovaných dovozuje žalobce z titulu jejich vlastnického práva k pozemkům, na kterých probíhá nepovolená stavba LENTER FINANCE s.r.o., dále z titulu jejich postavení ve stavebním řízení, ve kterém vystupují jako stavebníci z hlediska stavebního práva, přičemž stavba byla zahájena na základě soukromoprávního ujednání mezi žalovanými a LENTER FINANCE s.r.o., a konečně z titulu žadatelů o dodatečné povolení stavby poté, co bylo u příslušného stavebního úřadu zahájeno řízení o jejím odstranění.

Žalovaní navrhli žalobu zamítnout, přičemž své podrobně rozvedené námitky ve vyjádření ze dne 2.5.2016 shrnuli do závěrů, že žalobce zneužívá své vlastnické právo, užívání předmětných pozemků je upraveno normami veřejného práva, žalobce má snahu žalovaného ze spoludržby vypudit, žalovaní požadují soukromoprávní ochranu, žalobce uvádí nepravdy, žalovaní požadují zřízení služebnosti, žalovaní požadují, aby se žalobce zdržel jeho vypuzení, žalobce nabyl vlastnictví k pozemkům s vědomím užívání ostatními vlastníky sousedních pozemků, žalobce jedná v rozporu s rozhodnutím veřejné správy a svými závazky, žalobce dosud protiprávně nepředal pozemky obci, žalovaným svědčí veškerá právní dokumentace a konečně petit žaloby neodpovídá žalobním tvrzením.

Podle ust. § 1003 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník (dále jen „NOZ“) není nikdo oprávněn držbu svémocně rušit. Kdo byl v držbě rušen, může se domáhat, aby se rušitel rušení zdržel a vše uvedl v předešlý stav.

Podle ust. § 176 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád (dále jen „o.s.ř.“) se ustanovení § 177 až 180 použijí, je-li z žaloby zřejmé, že se žalobce domáhá ochrany rušené držby.

Podle ust. § 177 odst. 1 o.s.ř. domáhá-li se žalobce ochrany rušené držby, soud o žalobě rozhodne do 15 dnů od zahájení řízení. Žalobce musí prokázat, že jde o svémocné rušení držby. Jednání není třeba nařizovat.

Podle ust. § 178 o.s.ř. se v řízení soud omezí na zjištění poslední držby a jejího svémocného rušení.

Podle ust. § 180 odst. 1 o.s.ř. platí, že ve věci samé rozhoduje soud usnesením.

Soud posoudil oprávněnost žaloby s přihlédnutím k okruhu rozhodných skutečností stanovených v § 178 o.s.ř. a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. V tomto ustanovení je upravena tzv. posesorní ochrana držby proti svémocnému rušení, které nespočívá v jejím odnětí (ve vypuzení z držby – viz § 1007 NOZ). Podmínkou úspěchu žaloby je držba žalobce a její svémocné rušení žalovaným, který má proti žalobě k dispozici jen omezený okruh námitek. Žalobcem je rušený držitel práva, žalovaným je rušitel, a to bez ohledu na to, zda si osobuje držbu či zda vůbec jeho jednání je způsobilé být předmětem držby práva. Může to být nejen ten, kdo je účastníkem právního vztahu, týkajícího se rušené držby (např. povinný z výměnku), ale i jakákoli třetí osoba, která držbu ruší; žalovat lze i univerzálního nástupce rušitele. Jestliže někdo vykonal rušební čin z rozkazu jiného (např. posel), lze žalovat oba. Vyloučena je však žaloba na orgán veřejné moci, resp. osobu jednající jeho jménem, ruší-li

-P2-

držbu v rámci výkonu své pravomoci (srovnej *Spáčil, J. a kol.*: Občanský zákoník III. Věcná práva (§ 976–1474). Komentář. 1. vydání. Praha: C. H. Beck, 2013, 114-118 s.).

Pasivně legitimovaným subjektem proto může být pouze rušitel, který svévolně zasáhne do držebního práva žalobce. Z žalobních tvrzení se přitom jednoznačně podává, že pokud někdo fakticky zasahuje do výkonu práva držby žalobce, půjde o společnost LENTER FINANCE s.r.o., která provádí stavbu na pozemcích žalovaných. Tyto závěry lze vyvodit ze specifikace rušebních činů (navezené cihly, projíždění vozidel na stavenišťě, parkování vozidel dělníků, vyštěrkování) ve spojení s explicitním odůvodněním žalobce stran pasivní legitimace žalovaných v tomto řízení a konečně i s přihlédnutím k dalším žalobám (podaným taktéž dne 22.4.2016, kdy jedna z těchto žalob směřuje právě proti společnosti LENTER FINANCE s.r.o.). Jinými slovy poukaz na skutečnost, že žalovaní by měli být hmotněprávními nositeli povinnosti nerušit žalobce v jeho držbě pouze z titulu, že jsou vlastníky pozemků, na kterých staví jimi oslovená stavební společnost, resp. z titulu jejich procesního postavení ve stavebních řízeních, nemůže ve světle shora uvedených důvodů obstát. Soud proto žalobu na ochranu držby zamítl, neboť nebylo zjištěno rušení ze strany žalovaných.

O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 142 odst. 1 o.s.ř. a přiznal plně úspěšným žalovaným náhradu nákladů řízení v celkové výši 5.400,- Kč, která sestává z odměny za zastupování dvou účastníků advokátem podle § 7 a § 9 odst. 1 vyhlášky č. 177/1996 Sb. snížené o 20 % ve smyslu § 12 odst. 4 vyhlášky za 2 úkony právní služby dle § 11 odst. 1 citované vyhlášky po 1.500,- Kč (příprava a převzetí věci, sepis vyjádření k žalobě) a z částky 600,- Kč představující paušální náhradu hotových výdajů za 2 úkony právní služby podle § 13 odst. 3 citované vyhlášky. O splatnosti náhrady nákladů řízení k rukám advokáta úspěšných žalovaných soud rozhodl podle § 149 odst. 1 o.s.ř.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení lze podat odvolání do 15 dnů ode dne jeho doručení ke Krajskému soudu v Praze prostřednictvím Okresního soudu Praha - východ.

V Praze dne 6. května 2016

Mgr. Filip Bartoš, v.r.
samosoudce

Za správnost vyhotovení:
[redacted]

USNESENÍ

Okresní soud Praha-východ rozhodl samosoudcem JUDr. Martinem Fintou, Ph.D., LL.M. ve věci

žalobkyně: **KOVOŠROT-MORAVIA CZ a.s.**, IČ: 27416771, sídlem
Dobročovice 22, 250 82 Úvaly

proti
žalované: **DFK Trading, s.r.o.**, IČ: 25820648, sídlem Suchonice 72, 783 57
Suchonice

pro: **žaloba z rušené držby**

t a k t o :

- I. Žaloba, jíž se žalobce domáhá, aby se žalovaný zdržel dalšího rušení držby ke strojnímu zařízení ve vlastnictví žalobce, se v celém rozsahu zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Žalobce se žalobou podanou dne 7.9.2015 u Okresního soudu v Olomouci domáhal, aby žalovanému byla uložena povinnost zdržet se dalšího rušení držby ke strojnímu zařízení ve vlastnictví žalobce. Žalobce tvrdil, že se žalovaným uzavřel dne 2.4.2014 smlouvu o uskladnění, jejímž předmětem bylo uskladnění strojního zařízení a jejich částí, které jsou v jeho vlastnictví. Předmětné zařízení bylo uloženo v budově č. ■■■ a na části parcely ■■■■ které se nachází v provozovně žalovaného. Předmětná smlouva byla původně uzavřena na dobu určitou do doby 31.7.2014 a následně prodloužena na základě ústní dohody účastníků. Žalobce uhradil nájemné za období od 1.8.2014 do 31.7.2015. Žalobce se pokusil dne 28.7.2015 odvést uskladněné zařízení z areálu žalovaného, ale bylo mu v tom zabráněno, čímž se měl žalovaný dopustit protiprávního zadržení věcí, které nejsou v jeho vlastnictví.

Žalovaný ve svém vyjádření ze dne 14.10.2015 uvedl, že nárok uplatněný v žalobě neuznává a že se k němu podrobněji vyjádří ve lhůtě 20 dnů.

Okresní soud v Olomouci vyslovil usnesením ze dne 8.9.2015 čj. 25 C 259/2015-28 místní nepřislušnost a po právní moci tohoto usnesení postoupil věc Okresnímu soudu Praha – východ.

Soud podanou žalobu podle svého obsahu posoudil jako žalobu z rušené držby (dle ustanovení § 176 a násl. o.s.ř.). V souladu s ustanovením § 177 odst. 1 o.s.ř. soud v tomto řízení postupoval tak, že ve věci nenařizoval jednání. Podle ust. § 178 o.s.ř. v řízení se soud omezí na zjištění poslední držby a jejího svémocného rušení.

Soud nejprve v řízení zkoumal, zda byla zachována zákonná lhůta k podání žaloby na ochranu držby.

- 84 -

Dle ustanovení § 1003 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, v platném znění (dále jen „NOZ“) držbu není nikdo oprávněn svémocně rušit. Kdo byl v držbě rušen, může se domáhat, aby se rušitel rušení zdržel a vše uvedl v předešlý stav.

Dle ustanovení § 1008 odst. 1 NOZ soud zamítne žalobu na ochranu nebo na uchování držby, pokud bude žaloba podána po uplynutí šesti týdnů ode dne, kdy se žalobce dozvěděl o svém právu i o osobě, která držbu ohrožuje nebo ruší, nejdéle však do jednoho roku ode dne, kdy žalobce mohl své právo uplatnit poprvé.

Soud má s ohledem na žalobcova tvrzení a předložené listiny za prokázané, že se dne 28.7.2015 pokusil odvést strojní zařízení uskladněné u žalovaného. Žaloba byla podána dne 7.9.2015. S ohledem na shora uvedené soud uzavřel, že žaloba byla podána v zákonné lhůtě.

Soud se tedy dále zabýval s ohledem na shora uvedená zákonná ustanovení zjištěním poslední držby a jejího svémocného rušení. Jak vyplývá ze žalobních tvrzení a předložených listinných důkazů (zejména smlouvy o uskladnění, mailu ze dne 23.7.2015, záznamu Policie ČR) žalobce uskladnil u žalovaného na základě shora uvedené smlouvy (od 2.4.2014) strojní zařízení, které mu žalovaný odmítl dne 28.7.2015 vydat. Již z těchto tvrzení se podává, že zde neexistovala pokojná držba strojního zařízení ze strany žalobce, která by zároveň byla svévole rušena žalovaným. S ohledem na výše uvedené soud uzavřel, že žaloba není důvodná a proto ji v celém rozsahu zamítl.

O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 142 odst. 1 o.s.ř. Jelikož však zcela úspěšnému žalovanému žádné náklady v řízení nevznikly, bylo rozhodnuto, že žádný z účastníků nemá na jejich náhradu právo.

P o u ě n í :

Proti tomuto usnesení je možno podat odvolání do 15 dnů ode dne jeho doručení ke Krajskému soudu v Praze prostřednictvím podepsaného soudu.

V Praze dne 20. října 2015

JUDr. Martin Finta, Ph.D.,LL.M., v.r.
samosoudce

Za správnost:

-85-

Jednací číslo: 4 C 104/2016-76

USNESENÍ

Okresní soud Praha-východ rozhodl samosoudcem Mgr. Zuzanou Hemelíkovou ve věci žalobce [redacted], bytem [redacted], zastoupeného JUDr. Miroslavem Dubranem, advokátem se sídlem Benešovo náměstí 417/12, 415 01 Teplice, proti žalovanému [redacted] bytem [redacted] zastoupenému Mgr. Pavlem Bučinou, advokátem se sídlem T. G. Masaryka 108, 272 01 Kladno,

o ochraně rušené držby,

t a k t o :

- I. **Žaloba**, podle které je žalovaný povinen zdržet se jakéhokoli vnikání na pozemky p.č. [redacted] obci [redacted], v katastrálním území [redacted], zapsané na LV [redacted], které jsou v držbě žalobce, a to do tří dnů od právní moci usnesení, **se zamítá.**
- II. **Žaloba**, podle které je žalovaný povinen uvést pozemek parc.č. [redacted] v obci [redacted], v katastrálním území Škvorec, zapsaný na LV [redacted], v předešlý stav a tedy odstranit navezený štěrk na tento pozemek, a to do tří dnů od právní moci usnesení, **se zamítá.**
- III. Žalobce je povinen zaplatit žalovanému náhradu nákladů řízení ve výši 3.600,- Kč, a to do tří dnů od právní moci tohoto usnesení k rukám zástupce žalovaného.

Odůvodnění:

Žalobce podal u zdejšího soudu žalobu na ochranu rušené držby s odůvodněním, že je vlastníkem řady stavebních pozemků s řadovými domky na nich postavenými a také souvisejících pozemků, nacházejících se v obci [redacted], k.ú. [redacted] v rámci lokality [redacted]. Žalobce je rovněž vlastníkem pozemku parc.č. [redacted], na kterém se nachází obslužná komunikace a pozemku parc.č. [redacted] lemující tuto obslužnou komunikaci a oddělující pozemky žalobce od pozemků žalovaného. Žalovaný se stal vlastníkem pozemku parc.č. [redacted], když předmětný pozemek koupil od společnosti LENTER FINANCE s.r.o., IČ 021 78 974 (dále jen „společnost“). Žalovaný současně s kupní smlouvou uzavřel jako kupující se Společností jako prodávajícím smlouvu o dílo, na základě které zhotoví Společnost na předmětném pozemku [redacted] stavbu rodinného domu. Dále uvedl, že Společnost a žalovaný dosud využívali k příjezdu na staveniště staveb pozemky žalovaného a žalobce, resp. jiných osob a žalobce jako vlastníků sousedících pozemků nebyl při výkonu svého práva držby k těmto sousedícím pozemkům přímo rušen. Dodává, že žalovaný nemá žádný soukromoprávní titul k jakémukoli užívání, resp. právo, které by mu zabezpečovalo na tyto pozemky vstupovat, vjíždět na ně s vozidly nebo jakýmkoli jiným způsobem užívat. Uvedl, že do dnešního dne není ani pravomocně rozhodnuto o tom, že by na těchto pozemcích byla deklarována veřejně přístupná komunikace, která by případně žalovanému umožňovala užívat tyto sousedící pozemky žalobce z důvodu existence veřejně přístupné komunikace. Dále uvedl, že dne 15.3.2016 došlo k svémocnému rušení držby žalobce k sousedícím pozemkům žalobce, když na pozemek parc.č. [redacted] byly navezeny cihly k výstavbě

-PB-

nepovolených staveb na pozemku parc.č. [REDAKCE], a následně došlo k používání pozemků žalobce pro účely vjíždění motorovými vozidly k nepovolené stavbě. Toto rušení držby spočívající jak v jízdě motorovými vozidly a jiném vnikání na pozemky žalobce dosud pokračuje. Dne 6.4.2016 došlo k opětovnému zásahu sousedících pozemků žalobce žalovanými, kdy na části pozemku parc.č. [REDAKCE] došlo dokonce k jeho vyštěrkování. Na pozemku parc.č. [REDAKCE] nadto parkují vozidla dělníků, kteří pracují na výstavbě nepovolené stavby. Dne 20.4.2016 opětovně přes část pozemku parc.č. [REDAKCE] přejíždí bagr. Toto rušení žalobcova práva věc držet dosud trvá a je zřejmé, že s ohledem na probíhající výstavbu nepovolených staveb toto rušení bude pokračovat. Žalobce dovozuje pasivní legitimaci žalovaného z toho, že je vlastníkem pozemku, na kterých se staví nepovolená stavba.

Žalovaný ve svém vyjádření navrhl žalobu zamítnout. Uvedl, že je pravdou, že je vlastníkem pozemku parc.č. [REDAKCE] a tento pozemek nabyt smlouvou od společnosti LENTER FINANCE s.r.o. Následně uvádí, jak žalobce a Společnost nabytá předmětné pozemky. Dodává, že na předmětných pozemcích parc.č. [REDAKCE] byla rovněž vystavena komunikace a jako veřejná komunikace byla zkolaudována, a že žalobce měl povinnost podle smlouvy o smlouvě budoucí po dokončení komunikace tyto pozemky převést na obec bezúplatně, tato povinnost na něj přešla při nabytí jako právního nástupce. Žalobce předmětné pozemky nabyt s tím, že věděl a byl srozuměn s tím, že na nich má být umístěna veřejná komunikace a takto mají být užívány. Z tohoto lze vyslovit důvodné pochybnosti, zda-li je žalobce v poctivé držbě. Dodal, že pozemky parc.č. [REDAKCE] jsou v pasportech obce vedeny jako veřejná komunikace. Má tedy za to, že předmětné pozemky jsou účelovými komunikacemi podle zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích. Dále se žalovaný vyjádřil k tomu, že tvrzení žalobce, že staví bez stavebního povolení, není pravdivé. K samotnému tvrzení žalobce, že dne 15.3.2016, 6.4.2016 a 20.4.2016 mělo dojít k zásahu do držby žalobce uvedl, že o tom nic neví a není schopen se k tomu vyjádřit, neboť žalovanému je stavěno již několik měsíců, což žalobce ví a jedná se o obecné užívání. Poukazuje na to, že neví, jak mohl být vyštěrkován pozemek žalobce, když podle foto je šterk mimo tuto komunikaci. Není schopen se vyjádřit k pravosti snímků a fotografií, nicméně je musí považovat za účelové. Žalovaný je přesvědčen, že není dle konstrukce žaloby pasivně legitimován.

Podle § 1003 zákona č. 89/2012 Sb., ve znění účinném od 1.1.2014 (dále jen „NOZ“) není nikdo oprávněn svémocně rušit držbu. Kdo byl v držbě rušen, může se domáhat, aby se rušitel rušení zdržel a vše uvedl v předešlý stav.

Podle § 176 o.s.ř. platí, že je-li z žaloby zřejmé, že se žalobce domáhá ochrany rušené držby, použijí se ustanovení § 177 a § 178 o.s.ř.

Podle § 177 odst. 1 o.s.ř. domáhá-li se žalobce ochrany rušené držby, soud o žalobě rozhodne do 15 dnů od zahájení řízení. Žalobce musí prokázat, že jde o svémocné rušení držby. Jednání není třeba nařizovat.

Podle § 178 o.s.ř. se soud v řízení omezí na zjištění poslední držby a jejího svémocného rušení.

Podle ust. § 180 odst. 1 o.s.ř. platí, že ve věci samé rozhoduje soud usnesením.

-87-

Ze shora uvedeného vyplývá, že žalobce se může domáhat ochrany držby proti svémocnému rušení, které nespočívá v jejím odnětí. Žalobce tak musí být rušený držitel práva, ať již vlastnického či jiného, a žalovaným onen rušitel, bez ohledu na to, zda si osobuje držbu či zda vůbec jeho jednání je způsobilé být předmětem držby práva, který svémocně ruší držbu. A na žalobci právě je, aby prokázal rušenou držbu a to, že ji ruší právě žalovaný. Pasivně legitimovaným subjektem proto může být pouze rušitel, který svévolně zasáhne do držební práva žalobce.

V daném případě má soud za to, že žalobce neprokázal to, že by žalovaný jakýmkoli způsobem rušil či ruší držbu žalobce a že by tak byl pasivně legitimován v daném sporu. Sám žalobce uvádí, že jeho držba má být rušena tím, že na jeho pozemek byl navezen stavební materiál, že jeho pozemek byl vyštěrkován a že přes jeho pozemek jezdí, resp. parkují dělníci Společnosti. Žalobce však neuvedl ničeho konkrétního, z čeho by bylo zřejmé, že se takového tvrzeného rušení má dopouštět právě žalovaný. Tomu svědčí i fakt, že žalobce dovozuje pasivní legitimaci žalovaného pouze z toho, že žalovaný je vlastníkem sousedního pozemku, na kterém se staví stavba, a tuto stavbu staví shora uvedená Společnost.

S ohledem na výše uvedené má soud za to, že žalovaný není v dané věci pasivně legitimován, a proto mu nezbylo, než žalobu žalobce zamítnout.

O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 142 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, (dále jen „o.s.ř.“) tak, že přiznal žalobci, jenž byl v řízení zcela úspěšný, nárok na náhradu nákladů řízení v částce 3.600 Kč. Tyto náklady sestávají z nákladů zastoupení advokátem, kterému náleží odměna stanovená dle § 9 odst. 1, § 6 odst. 1 a § 7 vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu, (dále jen „a.t.“) z tarifní hodnoty ve výši 10.000 Kč sestávající z částky 1.500 Kč za každý ze dvou úkonů uvedených v § 11 odst. 1 a.t. včetně dvou paušálních náhrad výdajů po 300 Kč dle § 13 odst. 3 a.t..

P o u ě n í : Proti tomuto usnesení je možno podat odvolání do 15 dnů ode dne jeho doručení ke Krajskému soudu v Praze prostřednictvím podepsaného soudu.

V Praze dne 6. května 2016

Mgr. Zuzana Hemelíková, v. r.
samosoudce

Za správnost vyhotovení:

PP

Číslo jednací: 36 C 38/2016-8

USNESENÍ

Okresní soud Praha-východ rozhodl samosoudkyní JUDr. Terezou Dobešovou ve věci
žalobkyně: **RODIOLA, společnost s ručením omezeným**
sídlem prospekt Lenina 14, Samara - Samarská oblast, Ruská federace
zastoupená advokátem JUDr. Janem Szewczykem
sídlem Kaprova 11, 110 00 Praha 1 - Josefov

proti

žalované: **IMPLOZIA s.r.o.**, IČ: 28445457
sídlem U Vodárny 361, 281 66 Jevany

ochrana rušené držby

t a k t o :

- I. Okresní soud Praha – východ vyslovuje svou místní nepříslušnost.**
- II. Po právní moci tohoto usnesení bude věc postoupena místně příslušnému Okresnímu soudu v Kolíně.**

Odůvodnění:

Žalobkyně se žalobou doručenou nadepsanému soudu dne 11.5.2016 domáhá, aby byla žalované uložena povinnost zdržet se zásahů do držby a výkonu nájemního práva žalobkyně k nemovitostem – rodinnému domu na adrese [redacted] č.p. [redacted], nacházejícího se na pozemku č. [redacted], zapsáno na LV č. [redacted] v k.ú. [redacted], obec [redacted] a umožnit žalobkyni nerušenou držbu a užívání předmětného rodinného domu a pozemku. Žalobkyně se dále domáhá, aby byla žalované uložena povinnost umožnit žalobkyni volný přístup k předmětnému rodinnému domu a pozemku, a to přes pozemek parc. č. [redacted] zapsáno na LV č. [redacted], k.ú. [redacted].

Podle § 11 odst. 1 o.s.ř. se řízení koná u toho soudu, který je věcně a místně příslušný. Pro určení věcné a místní příslušnosti jsou až do skončení řízení rozhodné okolnosti, které tu jsou v době jeho zahájení.

Podle ustanovení § 105 odst.1 o.s.ř. zkoumá soud místní příslušnost jen do skončení přípravného jednání podle § 114c o.s.ř. Neprovedl-li tuto přípravu jednání, zkoumá soud místní příslušnost jen před tím, než začne jednat o věci samé, nebo rozhodl-li o věci samé bez jednání, jen před vydáním rozhodnutí; to neplatí, jde-li o platební rozkaz, elektronický platební rozkaz nebo evropský platební rozkaz. Později ji soud zkoumá pouze tehdy, nebyla-li provedena příprava jednání podle § 114c o.s.ř., a jen k námitce účastníka, která byla uplatněna při prvním úkonu, který účastníku přísluší. Při zkoumání místní příslušnosti se nepřihlíží k přípravě jednání, jednáním a jiným úkonům provedeným před věcně nepříslušným soudem a k rozhodnutím vydaným věcně nepříslušným soudem. Podle § 105 odst. 2 o.s.ř. vysloví-li soud, že není příslušný, postoupí věc po právní moci tohoto usnesení příslušnému soudu.

Podle ust. § 88 písm. b) o.s.ř. je namísto obecného soudu, popřípadě namísto soudu uvedeného v § 85a k řízení příslušný soud, v jehož obvodu je nemovitá věc, týká-li se řízení práva k ní, není-li dána příslušnost podle písmene a).

Předmětné nemovitosti (rodinný dům a pozemek) jsou dle výpisu z katastru nemovitostí zapsány na LV č. ■■■, k.ú. ■■■■■. Z přílohy č. 3 k zákonu č. 6/2002 Sb., o soudech a soudcích, v platném znění vyplývá, že obec Jevany patří do obvodu Okresního soudu v Kolíně.

Z výše uvedeného je zřejmé, že zdejší soud není soudem místně příslušným pro rozhodování ve věci dle ust. § 85 o.s.ř., není ani soudem na výběr daným (§ 87 o.s.ř.) a s ohledem na povahu uplatněného nároku jde o případ, kdy je namísto obecného soudu žalovaného k řízení výlučně příslušný jiný soud dle ust. § 88 písm. b) o.s.ř.

Jelikož ještě soud nezačal jednat ve věci samé (§ 105 odst. 1 o.s.ř.), postupoval tak v souladu s ust. § 105 odst. 2 o.s.ř. a vyslovil svoji místní nepříslušnost s tím, že po právní moci rozhodnutí bude věc postoupena Okresnímu soudu v Kolíně jako soudu místně příslušnému.

P o u ě n í :

Proti tomuto usnesení je možno podat odvolání do 15 dnů ode dne jeho doručení ke Krajskému soudu v Praze prostřednictvím podepsaného soudu.

V Praze dne 12. května 2016

JUDr. Tereza Dobešová, v.r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
■■■■■

9-

Číslo jednací: 20 C 87/2015-46

U s n e s e n í

Okresní soud Praha-východ rozhodl samosoudkyní Mgr. Klárou Obrtlíkovou ve věci žalobce [redacted] bytem [redacted], zastoupeného Mgr. Ing. Janem Drobným, advokátem se sídlem Thámova 402/4, 186 00 Praha 8, proti žalovanému [redacted] bytem [redacted], zastoupenému Mgr. Filipem Šutry, advokátem se sídlem Veletržní 826/61, 170 00 Praha 7, o **žalobě z rušené držby**,

t a k t o :

- I. **Řízení se zastavuje.**
- II. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**
- III. **Žalobci se vrací část zaplaceného soudního poplatku ve výši 4.000,- Kč, po právní moci tohoto usnesení.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se žalobou došlou soudu dne 17. 3. 2015 domáhal ochrany z titulu rušené držby. Na návrh obou účastníků zdejší soud usnesením ze dne 6. 5. 2015, č.j. 20 C 87/2015-44, přerušil řízení podle § 110 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu (dále jen „o. s. ř.“); usnesení nabylo právní moci dne 30. 5. 2015.

Podle § 111 odst. 3 o. s. ř. jestliže je řízení přerušeno podle § 110, pokračuje v něm soud na návrh po uplynutí 3 měsíců. Soud může na návrh, jsou-li pro to závažné důvody, a i bez návrhu v případě, že to odůvodňují zájmy nezletilého dítěte, pokračovat v řízení i před uplynutím této lhůty. Není-li návrh na pokračování v řízení podán do 1 roku, soud řízení zastaví.

Protože žádný z účastníků během 1 roku od pravomocného přerušení řízení nepodal návrh na pokračování řízení, soud podle § 111 odst. 3 o. s. ř. řízení zastavil.

Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ust. § 146 odst. 1 písm. b) o. s. ř., když s ohledem na důvod zastavení řízení nelze na straně žádného z účastníků spatřovat procesní zavinění na zastavení řízení ve smyslu § 146 odst. 2 o. s. ř.

Výrok III. o vrácení pouze části soudního poplatku je odůvodněn ust. § 10 odst. 3 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, když k prvnímu jednání ve věci nedošlo (žaloba nabyta čtena) a soudní poplatek za řízení činil 5.000,- Kč, z čehož 20 % představuje pouze 1.000,- Kč; soudní poplatek tak bylo nutné snížit o 1.000,- Kč. Soudní poplatek bude vrácen účtárnou zdejšího soudu po právní moci tohoto usnesení.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení lze podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení ke Krajskému soudu v Praze, prostřednictvím Okresního soudu Praha-východ.

V Praze dne 31. května 2016

Mgr. Klára Obrtlíková, v.r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
[redacted]